

Remissvar

Göran Jansson
Miljöavdelningen
Länsstyrelsen i Skåne län

Remissvar på ”Stöddokument – Miljöövervakning enligt vattendirektivet – Lokal nivå” från Miljösamverkan Skåne.

Generella synpunkter

Höje å- och Kävlingeåns vattenråd (VR) ser mycket positivt på det arbete som lagts ner inom Miljösamverkan Skåne om miljöövervakning enligt vattendirektivet på lokal nivå och vattenråden ger här ett gemensamt svar på remissen. Det har inte varit tidsmässigt möjligt för VR att i detalj sätta sig in i de förslag och exempel som ges i rapporten och VR synpunkter riktar mest in sig på frågeställningar av mer generell karaktär. VR instämmer i att miljöövervakning är mycket viktig för att kontrollera om de åtgärder som genomförs leder till att statusen i vattendragen förbättras, samt för att övervaka påverkan från pågående och avslutade verksamheter inom ett avrinningsområde. Den befintliga miljöövervakningen är ofta otillräcklig för att beskriva tillståndet i sjöar och vattendrag och ge nödvändigt planeringsunderlag för kostnadseffektiva åtgärder. Samordnade miljöövervakningsprogram behöver därför tas fram på avrinningsområdesnivå. VR tycker att förslagen till arbetsgång, kartläggning av påverkan, urvalskriterier, prioriteringar m m, för framtagande av miljöövervakningsprogram som skulle leva upp till kraven i Vattendirektivet är genomtänkta, tämligen heltäckande och logiskt upplagd.

VR anser att det inte finns någon koppling mellan den recipientkontroll som vattenråd och vattenvårdsförbund bedriver och kraven på miljöövervakning enligt vattendirektivet. Kraven i vattendirektivet är riktade till Sverige som land och inte mot vattenråd, vattenvårdsförbund eller enskilda verksamhetsutövare. Rapporten antyder att vattenråd, vattenvårdsförbund eller enskilda verksamhetsutövare behöver ändra i recipientkontrollen på grund av kraven i Vattendirektivet. Några sådana krav kan inte ställas, men vattenråd eller vattenvårdsförbund kan teoretiskt sett åta sig ett samordnande ansvar för en utökad miljöövervakning, om man får full kostnadstäckning från staten för arbetet. Förändringar i befintlig recipientkontroll kan alltid diskuteras med tillsynsmyndigheten, men då måste värdet av de ofta långa tidsserier som finns för olika parametrar inom recipientkontrollen beaktas. Ska recipientkontrollen utökas enligt presenterat förslag måste det antingen ske via krav i tillstånden till enskilda verksamhetsutövare eller genom att statliga medel skjuts till.

Eftersom en del arbete med att revidera recipientkontrollen i Kävlingeåns avrinningsområde redan är påbörjat skulle man kunna använda Kävlingeåns avrinningsområde som pilotobjekt. Kävlingeåns VR och Kävlingeåns VVF skulle kunna driva ett pilotprojekt om anpassning av miljöövervakning till kraven i Vattendirektivet med ekonomiskt stöd från till exempel Vattenmyndigheten och/eller HaV. Innan detta kan bli aktuellt behöver dock samverkan mellan de två organisationerna hitta sin slutliga form.

VR instämmer i att alla verksamheter som påverkar vattnet även bör vara med och bekosta recipientkontrollen, t ex jord- och skogsbruk och vattenkraft. I dagsläget finns det dock inga tvingande medel för att få med dessa verksamheter i recipientkontrollen utan det måste i så fall ske på frivillig väg. Alla som är med och betalar till recipientkontrollen ska givetvis ha möjlighet att påverka utformningen.

Kostnadsfördelning

VR menar att det inte är en framkomlig väg med någon form av frivillig utökad övervakning. Den övervakning verksamhetsutövarna deltar i idag är den lagstiftade kontrollen av verksamhetens påverkan på miljön. Givetvis kan t ex ett vattenråd driva frågan om utökad frivillig miljöövervakning i ett avrinningsområde, men det behövs resurser för att driva frågan, göra de analyser som behövs och för att ta fram förslag på nytt övervakningsprogram. I rapporten behöver det tydligt redovisas hur man menar att finansieringen ska lösas. På sidan 21 finns ett embryo till hur finansieringsfrågan ska lösas, i detta fall att den hamnar på verksamhetsutövaren via utökade krav från tillsynsmyndigheten. Detta är absolut en väg som man kan gå, men resonemanget behöver utvecklas vidare. Hur man ska göra rent praktiskt för att få med jordbruket, skogsbruket, förorenade områden m fl i recipientkontrollen behöver också beskrivas tydligt eftersom det inte finns någon praxis på området.

Avslutande kommentarer

- På vissa ställen står det ”kraven i direktivet” och på andra ställen ”intentionerna i direktivet”. Använd gärna ett av uttrycken och förtydliga kopplingen mellan kraven på miljöövervakning i Vattendirektivet och verksamhetsutövare respektive vattenråd/VVF. Denna koppling är viktig för förståelsen av övriga resonemang.
- Där det i dokumentet står att någonting behöver göras (t ex i punkt 6 på sidan 4) behöver det, på varje ställe, vara tydligt vem som förutsätts utföra dessa arbetsuppgifter. Vi menar att detta är väldigt viktigt för rapportens genomslagskraft.
- Det är viktigt att i rapporten tydligt hålla isär statligt finansierad miljöövervakning och recipientkontroll samt förklara hur dessa styrs och påverkas av kraven i Vattendirektivet.
- Om förslaget är att VVF och/eller vattenråd ska göra arbetet i punkt 3-11 (sidan 3) måste det tydligt redovisas hur arbetet ska finansieras om det är arbete som går utanför den ordinarie recipientkontrollen.
- Att tro att det ska vara möjligt att ägare till enskilda avlopp själva genomföra en tillförlitlig övervakning av sina anläggningar bedömer vi som osannolikt. Det vore bättre om kostnaden för övervakningen av påverkan från enskilda avlopp togs ut som en schablon på t ex antalet persondagar per år eller liknande.
- Generellt sett är det en god ide att synkronisera miljöövervakningsprogrammen inom recipientkontrollen med cyklerna i vattenförvaltningen.

För Höje å och Kävlingeåns vattenråd

Lund 2011-11-25

Jonas Johansson
Projektsamordnare